

¹Wider Moab. So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Weh der Stadt Nebo! denn sie ist zerstört und liegt elend; Kirjathaim ist gewonnen; die hohe Feste steht elend und ist zerrissen.²Der Trotz Moabs ist aus, den sie an Hesbon hatten; denn man gedenkt Böses wider sie: "Kommt, wir wollen sie ausrotten, daß sie kein Volk mehr seien." Und du, Madmen, mußt auch verderbt werden; das Schwert wird hinter dich kommen.³Man hört ein Geschrei zu Horonaim von Verstören und großem Jammer.⁴Moab ist zerschlagen! man hört ihre Kleinen schreien;⁵denn sie gehen mit Weinen den Weg hinauf gen Luhith, und die Feinde hören ein Jammerschrei den Weg von Horonaim herab:⁶"Hebt euch weg und errettet euer Leben!" Aber du wirst sein wie die Heide in der Wüste.⁷Darum daß du dich auf deine Gebäude verläßt und auf deine Schätze, sollst du auch gewonnen werden; und Kamos muß hinaus gefangen wegziehen samt seinen Priestern und Fürsten.⁸Denn der Verstörer wird über alle Städte kommen, daß nicht eine Stadt entrinnen wird. Es sollen beide, die Gründe verderbt und die Ebenen verstört werden; denn der HERR hat's gesagt.⁹Gebt Moab Federn: er wird ausgehen, als flöge er; und seine Städte werden wüst liegen, daß niemand darin wohnen wird.¹⁰Verflucht sei, der des HERRN Werk lässig tut; verflucht sei, der sein Schwert aufhält, daß es nicht Blut vergieße!¹¹Moab ist von seiner Jugend auf sicher gewesen und auf seinen Hefen stillgelegen und ist nie aus einem Faß ins andere gegossen und nie ins Gefängnis gezogen; darum ist sein Geschmack ihm

¹عَنْ مُوَابٍ، هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، وَبَلُّ لِبَنُو لَانْهَآ قَدْ خَرِبَتْ. خَرِبَتْ وَأَخَذَتْ قَرِيَتَايِمَ. خَرِبَتْ مَسْجَابٌ وَإِرْتَعَبَتْ.²لَيْسَ مَوْجُودًا بَعْدُ فَخُرُّ مُوَابٍ. فِي جَسُونٍ فَكْرُوا عَلَيْهَا سَرًّا. هَلُمَّ فَتَفْرِضْهَا مِنْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً. وَأَنْتِ أَيْضًا يَا مَدْمِيمِنِ تُصْمِئِينَ وَيَذْهَبُ وَرَاءَكَ السَّيْفُ.³صَوْتُ صِيَاخٍ مِنْ حُورَوْتَايِمَ. هَلَاكَ وَسَحْقٌ عَظِيمٌ.⁴قَدْ حُطِمَتْ مُوَابٌ وَأَسْمَعُ صِعَاثَهَا صُرَاخًا.⁵لَأَنَّ فِي مُنْحَدِرِ فِي عَقَبَةِ لُوْحِيَتٍ بَصْعَدُ بُكَاءٍ عَلَى بُكَاءٍ، لَأَنَّ فِي مُنْحَدِرِ حُورَوْتَايِمَ سَمِعَ الْأَعْدَاءُ صُرَاخَ انْكِسَارٍ.⁶أَهْرُبُوا تَجُّوا أَنْفُسَكُمْ وَكُونُوا كَعَرَعِرٍ فِي الْبَرِّيَّةِ.⁷فَمِنْ أَجْلِ انْكَالِكَ عَلَى أَعْمَالِكَ وَعَلَى خَزَائِنِكَ سَتُوحَدِينَ أَنْتِ أَيْضًا، وَيَخْرُجُ كَمُوشٌ إِلَى السَّبْيِ، كَهَيْئَةِ وَرُوسَاؤُهُ مَعًا. وَيَأْتِي الْمُهْلِكُ إِلَى كُلِّ مَدِينَةٍ فَلَا تُفْلِكُ مَدِينَتُهُ، فَيَبِيدُ الْوَطَاءَ وَيَهْلِكُ السَّهْلُ كَمَا قَالَ الرَّبُّ. أَعْطُوا مُوَابَ جَنَاحًا لِأَنَّهَا تَخْرُجُ طَائِرَةً وَتَصِيرُ مَدِينَةً خَرِبَةً يَلَا سَاكِينَ فِيهَا.¹⁰مَلْعُونٌ مَنْ يَعْمَلُ عَمَلَ الرَّبِّ بِرِخَاءٍ، وَمَلْعُونٌ مَنْ يَمْنَعُ سَبْقَهُ عَنِ الدَّمِ.¹¹مُسْتَرْبِحٌ مُوَابٌ مُنْذُ صِبَاهُ وَهُوَ مُسْتَقْبَرٌ عَلَى دُرِّيِّهِ، وَلَمْ يُفْرَعْ مِنْ إِتَاءٍ إِلَى إِتَاءٍ، وَلَمْ يَذْهَبْ إِلَى السَّبْيِ. لِذَلِكَ بَقِيَ طَعْمُهُ فِيهِ وَرَائِحَتُهُ لَمْ تَتَغَيَّرْ.¹²لِذَلِكَ هَا أَنَا يَا تَائِي يَقُولُ الرَّبُّ وَأَرْسِلُ إِلَيْهِ مُضْعِفِينَ فَيُضْعِفُونَهُ وَيَفْرَعُونَ أَيْبَتَهُ وَيَكْسِرُونَ أَوْعِيَّتَهُمْ.¹³فَيَحْجَلُ مُوَابٌ مِنْ كَمُوشٍ كَمَا حَجَلَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْتِ إِيْلٍ مُتَكَلِّهِمْ.¹⁴كَيْفَ تَقُولُونَ تَحْنُ جَبَايِرُهُ وَرِجَالُ قُوَّةٍ لِلْحَرْبِ. أَهْلَكَتُ مُوَابَ وَصَعِدَتْ مَدِينَتُهُ، وَخِيَارٌ مُتَّخِيهَا. تَرَلُّوا لِلْقَتْلِ يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُودِ اسْمُهُ.¹⁶قَرِيبٌ مَجِيءٌ هَلَاكَ مُوَابَ وَيَلِيئُهَا مُسْرِعَةٌ جِدًّا.¹⁷أَنْدُبُوهَا يَا جَمِيعَ الَّذِينَ حَوَالَيْهَا، وَكُلَّ الْعَارِفِينَ اسْمَهَا فُولُوا، كَيْفَ انْكَسَرَ قَصِيْبُ الْعَرِّ، عَصَا الْجَلَالِ. إِنْزَلِي مِنَ الْمَجْدِ اجْلِسِي فِي الطَّمَاءِ أَبْنَاهَا السَّاكِنَةُ بَيْتِ دِيْبُونَ، لِأَنَّ مُهْلِكَ مُوَابَ قَدْ صَعِدَ إِلَيْكَ وَأَهْلَكَ حُصُوكَ.¹⁹فِي فِي عَلَى الطَّرِيقِ وَتَطَّلِعِي يَا سَاكِنَةُ عَرُوعِيْرٍ. اسْأَلِي الْهَارِبَ وَالنَّاجِيَةَ. قُولِي، مَاذَا حَدَثَ.²⁰قَدْ خَرِيَ مُوَابٌ لِأَنَّ قَدْ يُفِضُ، وَلَوْوَا وَاصْرُجُوا. أَخِيرُوا فِي أَرْوُونَ أَنْ مُوَابَ قَدْ أَهْلَكَ.²¹وَقَدْ جَاءَ الْقَصَاءُ عَلَى أَرْضِ السَّهْلِ، عَلَى حُولُونَ وَعَلَى يَهْصَةَ وَعَلَى مَيْقَعَةَ²² وَعَلَى دِيْبُونَ وَعَلَى بُيُ وَعَلَى بَيْتِ دِبْلَتَايِمَ²³ وَعَلَى قَرِيَتَايِمَ وَعَلَى بَيْتِ جَامُولٍ وَعَلَى بَيْتِ مَعُونَ²⁴ وَعَلَى قَرِيُوتٍ وَعَلَى بُصْرَةَ وَعَلَى كُلِّ مَدْنٍ أَرْضِ مُوَابَ الْبَعِيدَةِ وَالْقَرِيبَةِ.²⁵عُصِبَ

geblieben und sein Geruch nicht verändert worden.¹² Darum siehe, spricht der HERR, es kommt die Zeit, daß ich ihnen will Schröter schicken, die sie ausschroten sollen und ihre Fässer ausleeren und ihre Krüge zerschmettern.¹³ Und Moab soll über dem Kamos zu Schanden werden, gleichwie das Haus Israel über Beth-El zu Schanden geworden ist, darauf sie sich doch verließen.¹⁴ Wie dürft ihr sagen: Wir sind die Helden und die rechten Kriegersleute?¹⁵ so doch Moab muß verstört und ihre Städte erstiegen werden und ihre beste Mannschaft zur Schlachtbank herabgehen muß, spricht der König, welcher heißt der HERR Zebaoth.¹⁶ Denn der Unfall Moabs wird bald kommen, und ihr Unglück eilt sehr.¹⁷ Habt doch Mitleid mit ihnen alle, die ihr um sie her wohnt und ihren Namen kennt, und sprecht: "Wie ist die starke Rute und der herrliche Stab so zerbrochen!"¹⁸ Herab von der Herrlichkeit, du Einwohnerin, Tochter Dibon, und sitze in der Dürre! Denn der Verstörer Moabs wird zu dir hinaufkommen und deine Festen zerreißen.¹⁹ Tritt auf die Straße und schaue, du Einwohnerin Aroers; frage die, so da fliehen und entrinnen, und sprich: "Wie geht's?"²⁰ Ach, Moab ist verwüstet und verderbt! Heult und schreit; sagt's am Arnon, daß Moab verstört sei!²¹ Die Strafe ist über das ebene Land gegangen, nämlich über Holon, Jahza, Mephaath,²² Dibon, Nebo, Beth-Diblathaim,²³ Kirjathaim, Beth-Gamul, Beth-Meon,²⁴ Karioth, Bozra und über alle Städte im Lande Moab, sie liegen fern oder nahe.²⁵ Das Horn Moabs ist abgehauen,

قَرْنُ مُوَابٍ وَتَحَطَمَتْ ذِرَاعُهُ يَقُولُ الرَّبُّ.²⁶ أَسْكِرُوهُ لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ فَيَتَمَرَّعَ مُوَابٌ فِي قِيَائِهِ وَهُوَ أَيْضًا يَكُونُ ضِحْكَةً.²⁷ أَمَّا كَانَ إِسْرَائِيلُ ضِحْكَةً لَكَ. هَلْ وَجَدَ بَيْنَ الصُّوْبِ حَتَّى أَتَاكَ كُلَّمَا كُنْتَ تَتَكَلَّمُ بِهِ كُنْتَ تَنْعَضُ الرَّاسَ.²⁸ حَلُّوا الْمُدْنَ وَاسْكُنُوا فِي الصَّحْرِ يَا سَكَّارَ مُوَابٍ، وَكُونُوا كَحَمَامَةٍ تُعَشِّسُ فِي جَوَائِبِ قِمِّ الْحُفْرَةِ.²⁹ قَدْ سَمِعْنَا يَكْبِرِيَاءَ مُوَابٍ. هُوَ مُتَكَبِّرٌ جِدًّا. بِعَظْمَتِهِ وَيَكْبِرِيَائِهِ وَجَلَالِهِ وَارْتِفَاعِ قَلْبِهِ.³⁰ أَنَا عَرَفْتُ سَخَطَهُ يَقُولُ الرَّبُّ إِنَّهُ بَاطِلٌ. أَكَاذِبُهُ فَعَلَتْ بَاطِلًا.³¹ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَوْلُوهُ عَلَى مُوَابٍ، وَعَلَى مُوَابٍ كُلِّهِ أَصْرُحُ. يُؤَنَّ عَلَى رَجَالِ قَبْرِ حَارِسٍ.³² أَكْبِي عَلَيْكَ بُكَاءَ يَغْرِبَرِ يَا جَفْتَةَ سَبْمَةَ. قَدْ عَبَّرْتَ فُضْبَانِكَ الْبَحْرَ، وَصَلْتَ إِلَى بَحْرِ يَغْرِبَرِ. وَقَعَ الْمُهْلِكُ عَلَى جَنَّاكَ وَعَلَى قِطَافِكَ.³³ وَتُرِعَ الْفَرْحُ وَالطَّرْبُ مِنَ الْبُسْتَانِ وَمِنْ أَرْضِ مُوَابٍ. وَقَدْ أُطْلِبَ الْحُمُرُ مِنَ الْمَعَاصِرِ. لَا بُدَّاسُ يَهْتَافِ. جَلْبَتُهُ لَا هُتَافٌ.³⁴ قَدْ أُطْلِقُوا صَوْتَهُمْ مِنْ صَرَاحِ حَسْبُونٍ إِلَى أَلْعَالَةِ إِلَى يَاهَصَ، مِنْ صُوَعَرَ إِلَى حُورُوتَايِمَ كَعَجَلَةَ ثَلَاثِيَّةٍ، لِأَنَّ مِيَاهَ نَيْمِرِيمَ أَيْضًا تَصِيرُ حَرِبَةً.³⁵ وَأَبْطَلُ مِنْ مُوَابٍ يَقُولُ الرَّبُّ مَنْ يُصْعِدُ فِي مُزْتَقَعَةٍ وَمَنْ يُبْحِرُ لِأَلْهَيْهِ.³⁶ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ يُصَوِّتُ قَلْبِي لِمُوَابٍ كِتَايَ، وَيُصَوِّتُ قَلْبِي لِرَجَالِ قَبْرِ حَارِسٍ كِتَايَ، لِأَنَّ التَّرْوَةَ الَّتِي اِكْتَسَبُوهَا قَدْ بَادَتْ.³⁷ لِأَنَّ كُلَّ رَأْسٍ أَفْرَعُ، وَكُلَّ لِحْيَةٍ مَجْرُوزَةٌ، وَعَلَى كُلِّ الْأَيْدِي حُمُوسٌ، وَعَلَى الْأَحْقَاءِ مُسُوحٌ.³⁸ عَلَى كُلِّ شَطُوحِ مُوَابٍ وَفِي سُورِئِهَا كُلِّهَا تَوْخٌ، لِأَنِّي قَدْ حَطَمْتُ مُوَابَ كِتَائِهِ لَا مَسْرَةَ بِهِ يَقُولُ الرَّبُّ.³⁹ يُؤَلُّوْنَ قَائِلِينَ، كَيْفَ نُقِصَتْ، كَيْفَ حَوَّلَتْ مُوَابٌ قَفَاهَا يَخْرِي. فَقَدْ صَارَتْ مُوَابُ ضِحْكَةً وَرُغْبًا لِكُلِّ مَنْ حَوَّلَ إِلَيْهَا.⁴⁰ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَا هُوَ يَطِيرُ كَبَيْسِرٍ وَيَبْسِطُ جَنَاحِيهِ عَلَى مُوَابٍ.⁴¹ قَدْ أَخَذْتُ قَرْبُوتَ وَأَمْسَيْتُ الْحَصِيئَاتِ، وَسَيَكُونُ قَلْبُ جَبَايِرَةَ مُوَابٍ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَقَلْبِ امْرَأَةٍ مَخِضٍ.⁴² وَبَهْلُكَ مُوَابٍ عَنْ أَنْ يَكُونَ سَعْبًا لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ.⁴³ خَوْفٌ وَحُفْرَةٌ وَفَجَّ عَلَيْكَ يَا سَاكِنَ مُوَابٍ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁴ الَّذِي يَهْرُبُ مِنْ وَجْهِ الْخَوْفِ يَسْقُطُ فِي الْحُفْرَةِ، وَالَّذِي يَصْعَدُ مِنَ الْحُفْرَةِ يَغْلِقُ فِي الْقَحْحِ، لِأَنِّي أَجْلِبُ عَلَى مُوَابٍ سَنَةَ عِقَابِهِمْ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁵ فِي ظِلِّ حَسْبُونٍ وَقَفَ الْهَارِبُونَ يَلَا قُوَّةَ. لِأَنَّهُ قَدْ خَرَجَتْ تَارٌ مِنْ حَسْبُونٍ وَلَهَيْبٌ مِنْ وَسْطِ سَيْحُونَ، فَأَكَلَتْ رَاوِيَةَ مُوَابٍ وَهَامَةَ بَيْنِي

und sein Arm ist zerbrochen, spricht der HERR.²⁶ Macht es trunken (denn es hat sich wider den HERRN erhoben), daß es speien und die Hände ringen müsse, auf daß es auch zum Gespött werde.²⁷ Denn Israel hat dein Gespött sein müssen, als wäre es unter den Dieben gefunden; und weil du solches wider dasselbe redest, sollst du auch weg müssen.²⁸ O ihr Einwohner in Moab, verlaßt die Städte und wohnt in den Felsen und tut wie die Tauben, so da nisten in den hohlen Löchern!²⁹ Man hat immer gesagt von dem stolzen Moab, daß es sehr stolz sei, hoffärtig, hochmütig, trotzig und übermütig.³⁰ Aber der HERR spricht: Ich kenne seinen Zorn wohl, daß er nicht soviel vermag und untersteht sich, mehr zu tun, denn sein Vermögen ist.³¹ Darum muß ich über Moab heulen und über das ganze Moab schreien und über die Leute zu Kir-Heres klagen.³² Mehr als über Jaser muß ich über dich, du Weinstock zu Sibma, weinen, dessen Reben über das Meer reichten und bis an das Meer Jaser kamen. Der Verstörer ist in deine Ernte und Weinlese gefallen;³³ Freude und Wonne ist aus dem Felde weg und aus dem Lande Moab, und man wird keinen Wein mehr keltern; der Weintreter wird nicht mehr sein Lied singen{~}³⁴ von des Geschreies wegen zu Hesbon bis gen Eleale, welches bis gen Jahza erschallt, von Zoar an bis gen Horonaim, bis zum dritten Eglath; denn auch die Wasser Nimrims sollen versiegen.³⁵ Und ich will, spricht der HERR, in Moab damit ein Ende machen, daß sie nicht mehr auf den Höhen opfern und ihren Göttern räuchern sollen.³⁶ Darum

الْوَعْيِ.⁴⁶ وَهَلْ لَكَ يَا مُوَابَ. بَادَ شَعْبُ كَمُوشَ لِأَنَّ بَيْتَكَ
قَدْ أَخَذُوا إِلَى السَّبْيِ وَبَنَاتِكَ إِلَى الْجَلَاءِ.⁴⁷ وَلَكِنَّنِي أُرِدُّ
سَبْيَ مُوَابَ فِي آخِرِ الْأَيَّامِ يَقُولُ الرَّبُّ.

seufzt mein Herz über Moab wie Flöten, und über die Leute zu Kir-Heres seufzt mein Herz wie Flöten; denn das Gut, das sie gesammelt, ist zu Grunde gegangen.³⁷ Alle Köpfe werden kahl sein und alle Bärte abgeschoren, aller Hände zerritzt, und jedermann wird Säcke anziehen.³⁸ Auf allen Dächern und Gassen, allenthalben in Moab, wird man Klagen; denn ich habe Moab zerbrochen wie ein unwertes Gefäß, spricht der HERR.³⁹ O wie ist es verderbt, wie heulen sie! Wie schändlich hängen sie die Köpfe! Und Moab ist zum Spott und zum Schrecken geworden allen, so ringsumher wohnen.⁴⁰ Denn so spricht der HERR: Siehe, er fliegt daher wie ein Adler und breitet seine Flügel aus über Moab.⁴¹ Karioth ist gewonnen, und die festen Städte sind eingenommen; und das Herz der Helden in Moab wird zu derselben Zeit sein wie einer Frau Herz in Kindesnöten.⁴² Denn Moab muß vertilgt werden, daß sie kein Volk mehr seien, darum daß es sich wider den HERR erhoben hat.⁴³ Schrecken, Grube und Strick kommt über dich, du Einwohner in Moab, spricht der HERR.⁴⁴ Wer dem Schrecken entflieht, der wird in die Grube fallen, und wer aus der Grube kommt, der wird im Strick gefangen werden; denn ich will über Moab kommen lassen ein Jahr ihrer Heimsuchung, spricht der HERR.⁴⁵ Die aus der Schlacht entrinnen, werden Zuflucht suchen zu Hesbon; aber es wird ein Feuer aus Hesbon und eine Flamme aus Sihon gehen, welche die Örter in Moab und die kriegerischen Leute verzehren wird.⁴⁶ Weh dir, Moab! verloren ist das Volk des

Kamos; denn man hat deine Söhne und Töchter genommen und gefangen weggeführt.⁴⁷ Aber in der letzten Zeit will ich das Gefängnis Moabs wenden, spricht der HERR. Das sei gesagt von der Strafe über Moab.